

Lääkitsen itseni rukouksin,
Mutta otan niitä lääkkeeksi vain.
Ovat myrkkyni jotain aivan muuta,
Mua vahvempaa.

Kuolleiden lehtien tuoksu on koti sydämen,
Outo rakkaus hiipuvaan lämpöön
On rakentanut,
Muodon antanut.

Kirous kulkee rataa,
Joka muodoltaan tunnistetaan.
Ei mitenkään voi pysäyttää.
Aistittu täydellisyys,
Kaikupohjaltaan kuin ihmisyyys.
Valossa haalistuu pois,
Sen kirous on sama kuin mun.

Pelkään onnellisuutta,
Sillä tunnen sen vastakohdan.
Päivää on seurattava illan,
Ei voi muuttaa.

Kirouksella on kasvot,
Jotka ihmistä muistuttaa.
Sen äänessä asuu lupaus,
Se valehtelee myös itselleen.

Kirous kulkee rataa,
Joka muodoltaan tunnistetaan.
Ei mitenkään voi pysäyttää.
Aistittu täydellisyys,
Kaikupohjaltaan kuin ihmisyyys.
Valossa haalistuu pois,
Sen kirous on sama kuin mun.

Puolet minusta liekkiin tuijottaa,
Ne värini toistavat tanssissaan.
Puolet rakastaa mustaa veden pintaa
Ja mitä se syvyyteen piilottaa.
Puolet jäi vangiksi illuusioon,
Joka itsestään rakensi uskonnon.
Puolet iskee rystyset kallioon
Tunteakseen todellisen.

Kirous kulkee rataa,
Joka muodoltaan tunnistetaan.
Ei mitenkään voi pysäyttää.
Aistittu täydellisyys,
Kaikupohjaltaan kuin ihmisyyys.
Valossa haalistuu pois,
Sen kirous on sama kuin mun.